

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Навчально-науковий інститут менеджменту, адміністрування та права

Факультет менеджменту

кафедра правознавства

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)

ПРОГРАМА

навчальної дисципліни
підготовки бакалаврів
напряму підготовки 6.030401 «Правознавство»

Вінниця
2014

УДК 343.3/.7
ББК 67.9(4Укр)308.1

Програму підготував:

кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри правознавства навчально-наукового інституту менеджменту, адміністрування та права Головчук В.А. (Вінницький національний аграрний університет)

Рецензенти:

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Вінницького соціально-економічного інституту Світлак І.І. (Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»);

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства навчально-наукового інституту менеджменту, адміністрування та права Гель А.П. (Вінницький національний аграрний університет)

Рекомендовано до видання науково-методичною радою Вінницького національного аграрного університету (протокол № від 2014 р.)

Головчук В.А. Кримінальне право України (Особлива частина). Програма навчальної дисципліни підготовки бакалаврів напряму 6.030402 «Правознавство». – Вінниця : РВВ ВНАУ, 2014. – 47 с.

Науково-методичний центр ВНАУ

Всі права охороняються. Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якій формі без письмової згоди Науково-методичного центру ВНАУ.

ЗМІСТ

1. Структура навчальної дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)».....	4
2. Передмова	4
3. Структура змісту навчальної дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)»	5
4. Теоретичні заняття з дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)».....	6
5. Орієнтовний перелік тем семінарських занять з дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)».....	20
6. Самостійна робота студентів з дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)».....	21
7. Орієнтовний розподіл балів за модулями навчальної дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)».....	32
8. Критерії та шкала оцінювання знань та умінь студентів	35
9. Рекомендована література	35

1. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)»

<i>Галузь знань, напрям підготовки, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень</i>	<i>Характеристика навчальної дисципліни</i>	<i>Види навчальної діяльності студентів з дисципліни та обсяги годин</i>
<p>Галузь знань – 0304 «Право»</p> <p>Напрямок підготовки – 6.03.04.01 «Правознавство»</p> <p>Освітньо-кваліфікаційний рівень «бакалавр»</p>	<p>Навчальна дисципліна – «нормативна»</p> <p>Загальний обсяг Навчального часу – 342 год. / 9,5 кред. ECST</p> <p>Модулі – 2 Змістовні модулі – 4 Вивчається в першому та другому семестрі</p>	<p>Теоретичне навчання (лекції) – 64 год.</p> <p>Семінарські заняття – 62 год.</p> <p>Форми підсумкових контрольних заходів: теоретичне навчання – <i>залік/іспит</i></p>

2. ПЕРЕДМОВА

Кримінальне право України складається з двох органічно пов'язаних між собою частин – Загальної та Особливої. В Особливій частині формулюються ознаки окремих злочинів із вказівкою на види покарань і межі, в яких вони можуть призначатися. Норми Загальної та Особливої частини кримінального права як певні підсистеми Кримінального кодексу України перебувають у тісній і нерозривній єдності.

В Особливій частині Кримінального кодексу України наведено вичерпний перелік злочинів, які заборонені кримінальним законом під загрозою покарання. Найважливіший принцип будь-якого цивілізованого права, зокрема кримінального права України – немає злочину без вказівки щодо цього в законі (*nullum crimen sine lege*) – цілком втілюється в Особливій частині Кримінального кодексу України. Діяння, прямо в ній не передбачене, за жодних умов не може тягти за собою покарання.

Значення Особливої частини полягає насамперед у тому, що вона встановлює законодавчі межі криміналізації суспільно небезпечних діянь, забезпечуючи тим самим реальні підстави додержання законності та прав людини. Крім того, в Особливій частині законодавець диференціює кримінальну відповідальність за конкретні злочини з урахуванням їх тяжкості, тобто характеру і ступеня суспільної небезпеки. Це створює ефективні можливості для здійснення цілеспрямованої кримінальної політики і проведення її в рамках закону.

Кримінальне право України (Особлива частина) є однією з професійно-орієнтованих дисциплін. Метою дисципліни є вивчення студентами норм, що встановлюють, які конкретні суспільно небезпечні діяння є злочинами, які види покарань і в яких межах можуть бути застосовані до осіб, що їх вчинили. Це неможливо без знання відправних положень Загальної частини: підстав кримінальної відповідальності; поняття злочину та його складу, їх

співвідношення; поняття і значення стадій вчинення злочину, співучасті; поняття покарання та загальних засад призначення покарання тощо.

Вивчаючи курс, бакалаври мають:

знати:

- законодавство України про кримінальну відповідальність;
- стан основних проблем кримінального права;
- предмет та принципи Кримінального кодексу України;
- обставини, що включають суспільну небезпечність і протиправність діянь;
- підставу кримінальної відповідальності;
- інститути кримінального права;
- систему і види кримінальних покарань, умови та порядок їх призначення;
- правила кваліфікації кримінальних правопорушень;
- види окремих кримінальних правопорушень та їх склад;

уміти:

- орієнтуватися в системі законодавства України про кримінальну відповідальність;
- тлумачити норми Кримінального кодексу України;
- кваліфікувати злочини у повній відповідності із законодавством України про кримінальну відповідальність;
- визначити справедливість покарання, обраного за конкретною справою;
- аналізувати тенденції юридичної практики та оцінювати їх з точки зору відповідності законодавству України про кримінальну відповідальність.

Головною **метою** вивчення дисципліни є всебічне пізнання й осмислення студентами законодавства про кримінальну відповідальність, набуття навичок щодо кваліфікації суспільно небезпечних діянь, застосування нормативно-правових актів та вирішення питань притягнення осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, до кримінальної відповідальності, а також вміння визначити характер та справедливість покарання, обраного за конкретною справою.

Навчальним планом виділено на вивчення дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)» 342 години, із яких: лекційних – 64 годин, семінарських занять – 62 годин, самостійної роботи – 216 години. Формою підсумкових контрольних заходів є іспит.

3. СТРУКТУРА ЗМІСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)»

*Орієнтовна структура змісту навчальної дисципліни
та орієнтовний розподіл навчального часу*

Модуль	Змістовний модуль	Види навчальних занять і самостійної роботи та обсяги годин на них						
		лекції	лабора-торні	прак-тичні	семі-нарські	самостійна робота		Разом
						підг.до занять	інд. завдання	
1	1	16			14	30	30	90
	2	14			14	31	31	90
2	3	18			18	25	25	86
	4	16			16	22	22	76

Всього годин з дисципліни:	64		62	108	108	342
----------------------------	----	--	----	-----	-----	-----

4. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАНЯТТЯ З ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)»

Чинність Кримінального кодексу України, застосування його норм, ознаменувало завершення багаторічної реформи національного кримінального законодавства. Враховуючи, що вчинення суспільно небезпечних діянь являє суттєву загрозу для розвитку України, як суверенної та незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, вивчення положень кримінального права та правильне застосування кримінально-правових норм на практиці представляє велику значущість для ефективної боротьби зі злочинністю. Так, Кримінальний кодекс України проголосив своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинам. Для здійснення ефективного механізму виконання цього завдання першочерговою необхідністю є виховання відповідного покоління юристів, які на підставі сформованих в процесі підготовки знань, вмінь та навичок, здатні успішно реалізувати вказані в кримінальному законодавстві настанови.

Об'єкт дослідження дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)» складає система правовідносин, що виникають в процесі застосування законодавства України про кримінальну відповідальність за вчинені діяння, передбачені Особливою частиною Кримінального кодексу України.

Предметом навчання з дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)» є соціальна суть і юридичний зміст Особливої частини Кримінального кодексу України, взаємозв'язок її норм із Загальною частиною, оволодіння вмінням їх наукового та практичного застосування.

Навчальна діяльність бакалаврів з дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)» охоплює такі її види як: лекційні заняття, семінарські заняття та самостійна робота. Формами контрольних заходів є: усне опитування, розв'язання правових ситуацій, самостійна робота, модульна контрольна робота.

Мета та роль навчальної дисципліни «Кримінальне право України (Особлива частина)» у формуванні майбутнього фахівця проявляється в напрямку опанування магістрами навиків працювати із нормативними матеріалами, вмінню застосовувати отримані знання на практиці.

Для опрацювання тем курсу рекомендується перелік нормативних актів та навчально-методичної літератури.

Модуль 1

Змістовний модуль 1 (90 год. / 2,5 кр.)

Тема 1. Поняття та система Особливої частини кримінального права. Наукові основи кваліфікації злочинів

Мета: ознайомити з загальними положеннями та структурою Особливої частини Кримінального права України, розглянути її взаємозв'язок з Загальною частиною. Навчити основним засадам кваліфікації злочинів.

Особлива частина КК України – це система норм, що встановлюють, які саме конкретні суспільно небезпечні діяння (дія чи бездіяльність) є злочинами, та які види покарань і в яких межах можуть бути застосовані до осіб, які їх вчинили.

Уважне вивчення наведеної вище системи приводить до висновку, що вона побудована головним чином за родовими об'єктами злочинів. В окремі розділи Особливої частини КК України об'єднуються норми про відповідальність за злочини, які посягають на один і той самий родовий об'єкт. Найменування відповідних розділів Особливої частини КК України здебільшого прямо вказують на цей об'єкт.

Всі норми Особливої частини КК України за своїм змістом можна поділити на три групи: заборонні, роз'яснювальні та заохочувальні. Переважну більшість становлять заборонні норми (норми-заборони), що забороняють певні вчинки людей (злочинна дія або злочинна бездіяльність) під загрозою застосування особливого виду державного примусу – кримінального покарання. Роз'яснювальні норми пояснюють певні поняття, розкривають зміст термінів, що вживаються у КК України. У КК України також міститься багато заохочувальних норм, сутність яких полягає в тому, що за певних умов особа, яка вчинила злочин, звільняється від кримінальної відповідальності з урахуванням її посткримінальної поведінки.

Норми Загальної та Особливої частин кримінального права як певні підсистеми КК України перебувають у тісній і нерозривній єдності. Перш за все, норми Особливої частини базуються на нормах Загальної частини. Тому неможливо розкрити дійсний зміст норм Особливої частини, не звертаючись до частини Загальної. Неможливе також застосування окремих видів покарань за злочини, передбачені Особливою частиною, без урахування положень, закріплених у Загальній частині, щодо мети, видів, меж і порядку призначення всіх покарань. Нерозривний зв'язок норм Загальної та Особливої частин КК полягає ще й у тому, що при кваліфікації діянь, вирішенні питань, пов'язаних зі звільненням від кримінальної відповідальності та покарання, застосовуються водночас норми обох частин.

Кваліфікація злочину передбачає повне і всебічне встановлення тих фактичних обставин справи, що відповідають ознакам складу злочину, зазначеним у законі. Якщо такі фактичні обставини не з'ясовано, не можна дати точну кваліфікацію злочину, що відповідала б об'єктивній істині.

Звідси випливає важлива вимога: кваліфікація передбачає точний юридичний аналіз елементів складу злочину: об'єкта, об'єктивної і

суб'єктивної сторін, суб'єкта злочину. Причому правильне встановлення елементів складу та їх ознак є необхідною передумовою правильної кваліфікації вчиненого.

Врахування всіх ознак, які характеризують кожний елемент складу злочину, має вирішальне значення для кваліфікації злочину, тобто для вибору тієї норми КК України, в якій цей склад описаний. Тут можуть виникнути серйозні труднощі, особливо в тих випадках, коли діяння містить ознаки двох або більше складів злочинів, або одне і те саме діяння охоплюється ознаками двох або більше норм Особливої частини КК України. В першому випадку, коли діяння містить ознаки двох або більше складів злочинів, має місце кваліфікація за сукупністю злочинів. Якщо те саме діяння підпадає під ознаки кількох статей КК України, тут має місце конкуренція кримінально-правових норм.

Узагальнюючи судову практику, розглядаючи окремі справи в касаційному порядку, Верховний Суд дає роз'яснення відповідних норм КК, виробляє певні рекомендації щодо правильного їх застосування. Ці рекомендації набувають важливого значення для всіх судових інстанцій, стають еталонами, що використовує вся судова практика. Особливе значення тут мають постанови Пленуму Верховного Суду України з окремих категорій справ. У них містяться рекомендації щодо кваліфікації відповідних злочинів, які використовуються судами у разі застосування кримінального закону.

Тема 2. Злочини проти основ національної безпеки України

Мета: проаналізувати поняття злочинів проти основ національної безпеки України, вивчити їх родовий об'єкт та склади.

Злочини проти основ національної безпеки України є найбільш небезпечними посяганнями на суспільні відносини, які забезпечують державну безпеку, обороноздатність, незалежність країни, її конституційний лад. Без належної кримінально-правової охорони цих соціальних цінностей неможливе нормальне функціонування держави та відповідних її інститутів. Без стабільності в суспільстві неможлива й ефективна боротьба зі злочинністю, в тому числі і з такими небезпечними злочинами, як вбивство, зґвалтування, розбій та ін. Тому в КК України статті про відповідальність за злочини проти основ національної безпеки України подані в першому розділі Особливої частини.

Родовим об'єктом даних злочинів є суспільні відносини з охорони основ національної безпеки України: її конституційного ладу, суверенітету, територіальної недоторканності, обороноздатності.

Злочини проти основ національної безпеки України – це передбачені кримінальним законом умисні суспільно небезпечні дії, що посягають на конституційний лад, суверенітет і територіальну недоторканність України.

До їх числа законодавець відносить дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади (ст. 109); посягання на територіальну цілісність і недоторканність України

(ст. 110); державну зраду (ст. 111); посягання на життя державного чи громадського діяча (ст. 112); диверсію (ст. 113); шпигунство (ст. 114).

Тема 3. Злочини проти життя та здоров'я особи

Мета: проаналізувати поняття злочини проти життя та здоров'я особи та інші пов'язані з ним визначення. Ознайомити з видами злочинів проти життя та здоров'я особи, їх родовим об'єктом та складами.

Злочини проти життя та здоров'я особи – це суспільно небезпечні та протиправні діяння, що, посягаючи на життя й здоров'я особи, руйнують і спотворюють ці найцінніші блага, а також наражають на небезпеку заподіяння їм шкоди.

Слід зазначити, що в розділі II Особливої частини КК України об'єднано посягання на два різних родових об'єкти – життя та здоров'я особи. Життя особи – це особлива форма існування людини (людського організму), що характеризується цілісністю та здатністю до самоорганізації; це найважливіше благо, яке, в разі смерті людини, не може бути відновлено. Здоров'я особи – це стан людського організму, при якому нормально функціонують усі його органи та тканини. Визначення «особа» означає окремих індивід, особистість, людину як втілення індивідуального начала в суспільстві.

Злочини проти життя та здоров'я особи можна поділити на три види (групи):

1) злочини проти життя особи, що включають вбивства (статті 115 -119) та доведення до самогубства (ст. 120);

2) злочини проти здоров'я особи, що охоплюють такі підгрупи: а) тілесні ушкодження (статті 121 - 125 і 128); б) завдання фізичних або моральних страждань (статті 126, 127 і 129); в) зараження соціальними хворобами (статті 130 і 133);

3) злочини, що ставлять у небезпеку життя та здоров'я особи, вони поділяються на: а) злочини в медичній сфері (статті 131, 132, 138 - 145); б) інші злочини (статті 134 - 137).

Тема 4. Злочини проти волі, честі та гідності особи

Мета: ознайомити із загальною характеристикою злочинів проти волі, честі та гідності особи, родовим об'єктом і складами злочинів.

Конституцією України людину, її життя, здоров'я, честь, гідність, безпеку та недоторканність визнано найвищою соціальною цінністю. Відомо, що головним завданням законодавства про кримінальну відповідальність є охорона соціальних цінностей. Першочергова ж функція чинного КК України полягає в захисті особистих благ людини, її фундаментальних прав і свобод від будь-яких протиправних посягань. Пріоритет цього завдання закріплено в Конституції України.

Суспільна небезпека діянь, що розглядаються у розділі III Особливої частини КК України, полягає в тому, що вони заподіюють або ставлять під загрозу заподіяння істотної шкоди волі особи як члена суспільства. Сукупність

цих відносин і є родовим та одночасно основними безпосередніми об'єктами вказаних злочинів.

Воля людини в якості об'єкту злочинного посягання означає гарантовану можливість реалізації фізичною особою її окремих конституційних прав та свобод як людини і громадянина; право ніким не бути примушеним робити те, що не передбачено законодавством, право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей (статті 19 і 23 Конституції України).

Таким чином, злочини проти волі, честі та гідності особи визначаються, як протиправні умисні суспільно небезпечні діяння, що заподіюють або ставлять під загрозу заподіяння істотної шкоди волі особи, її честі та гідності.

Тема 5. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи

Мета: вивчити склади злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості.

Сексуальні відносини складають невід'ємну сферу людського життя. Вони регулюються головним чином за допомогою норм моралі (моральності), почасти (побічно) – нормами сімейного законодавства і реалізуються в шлюбних і позашлюбних взаєминах. Кримінальне право не складає позитивного регулятора статевої свободи, воно лише встановлює заборону скоювати діяння, що явно суперечать сформованим у суспільстві принципам так званої статевої моралі і природних правил.

Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи становлять собою велику суспільну небезпеку, характеризуються виключною аморальністю та цинічністю дій винних. Пов'язані у більшості випадків з посяганням на статева свободу особи або її статева недоторканість, такі злочини грубо принижують гідність потерпілої особи, заподіюють їй глибоку психічну травму, можуть завдати серйозної шкоди її здоров'ю. Ці злочини є надзвичайно небезпечними.

Суспільна небезпека злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості особи визначається не лише посяганням на статева свободу або статева недоторканість особи, а й заподіянням шкоди іншим суспільним відносинам та соціальним цінностям – нормальному фізичному й психічному розвитку дітей і підлітків, здоров'ю, честі і гідності особи тощо. Так, розбещення неповнолітніх здатне викликати у потерпілих від цього злочину різні статева збочення, а передчасний (до досягнення статевої зрілості) вступ у статева зв'язок може завдати серйозної шкоди здоров'ю неповнолітньої особи.

Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості – це суспільно небезпечні діяння, що порушують встановлений у суспільстві порядок статевої свободи і основні принципи статевої моральності, і які виражаються в посяганнях на статева свободу та статева недоторканість особи.

Родовим об'єктом злочинів, норми про відповідальність за які об'єднані в розділі IV Особливої частини КК України, є статева свобода і статева недоторканість особи.

Під статевою свободою слід розуміти право дорослої і психічно нормальної особи самостійно обирати собі партнера для статевих зносин і не допускати у сфері таких зносин будь-якого примусу. Статеву недоторканість – це абсолютна заборона вступати у сексуальні контакти з особою, яка не є носієм статевої свободи, всупереч справжньому волевиявленню такої особи або ігноруючи його.

Обов'язковою ознакою складів злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості особи є потерпілий, який може виділятися за певними ознаками, зокрема, за залежністю від винного, недосягненням певного стану або віку.

Тема 6. Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина

Мета: вивчити види та ознайомити з окремими складами злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.

Стаття 3 Конституції України проголошує, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Закріплені у другому розділі Конституції України (статті 21 - 62) права та свободи людини і громадянина гарантуються і захищаються чинним законодавством. Однією з таких гарантій є кримінально-правовий захист конституційних прав і свобод від злочинних посягань.

Родовим об'єктом цих злочинів є суспільні відносини, що забезпечують конституційні права та свободи людини і громадянина.

Залежно від їх безпосереднього об'єкта, всі злочини, передбачені V розділом Особливої частини КК України, можна поділити на такі види:

1. Злочини проти виборчих прав громадян (статті 158 – 160 КК України).
2. Злочини проти трудових прав громадян (статті 170 – 175 КК України).
3. Злочини у сфері охорони права на об'єкти інтелектуальної власності (статті 176 та 177 КК України).
4. Злочини, що посягають на інші особисті права і свободи громадян (статті 161 – 163, 182 – 184 КК України).
5. Злочини проти сім'ї (статті 164 – 169 КК України).
6. Злочини проти свободи совісті (статті 178 – 181 КК України).

Змістовний модуль 2 (90 год. / 2,5 кр.)

Тема 7. Злочини проти власності

Мета: розглянути поняття, загальну характеристику, види та окремі склади злочинів проти власності.

Відповідно до ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватись і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї

інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Суспільна сутність злочинів проти власності полягає в тому, що вони руйнують, пошкоджують або навіть і зовсім знищують економічні відносини власності, позбавляють власника можливості володіти, користуватися і розпоряджатися майном (грошми, цінними паперами тощо).

Родовим об'єктом злочинів, передбачених розділі VI Особливої частини КК України, є право власності, зміст якого становлять володіння, користування і розпорядження своїм майном. Об'єктами злочинів, які вчиняються з використанням насильства або погрозою його застосування (насильницький грабіж, розбій, вимагання, погроза знищення майна), є також життя, здоров'я, психічна або фізична недоторканність людини.

За наявності ряду загальних ознак, що характеризують злочини проти власності, вони істотно розрізняються між собою за характером діяння, способом їх вчинення, мотивами. Виділяють такі види злочинів проти власності:

- 1) корисливі (статті 165 - 193): пов'язані із обертанням чужого майна на користь винного або інших осіб (статті 185 - 191); не пов'язані із обертанням чужого майна на користь винного або інших осіб (статті 192, 193);
- 2) некорисливі (статті 194 - 198).

Тема 8. Злочини у сфері господарської діяльності

Мета: ознайомити з поняттям, родовим об'єктом, видами та окремими складами злочинів у сфері господарської діяльності.

Об'єднуючи в самостійний розділ Особливої частини КК України (VII Розділ) злочини, які вчиняються у сфері господарської діяльності, законодавець виходить із спільності їх родового об'єкта, яким є суспільні відносини, що складаються з приводу виробництва, розподілу, обміну та споживання товарів, робіт і послуг.

З'ясування зазначених об'єктивних та суб'єктивних ознак дозволяє сформулювати поняття злочинів у сфері господарської діяльності. Це умисне діяння (дія або бездіяльність) у сфері господарської діяльності, що заподіює шкоду суспільним відносинам, які складаються з приводу виробництва, розподілу, обміну і споживання товарів, робіт і послуг.

Залежно від безпосереднього об'єкта посягання, злочини, які вчиняються у сфері господарської діяльності, можуть бути таких видів:

1. Злочини у сфері кредитно-фінансової, банківської і бюджетної систем України (статті 199, 200, 201, 204, 210, 211, 212, 212-1 і 216 КК України).
2. Злочини у сфері підприємництва, конкурентних відносин та іншої діяльності господарюючих суб'єктів (статті 203-1, 203-2, 205, 206, 209, 209-1, 213, 229, 231, 232, 232-1 і 232-2 КК України).
3. Злочин у сфері банкрутства (ст. 219 КК України).
4. Злочини у сфері використання фінансових ресурсів та обігу цінних паперів (статті 222, 222-1, 223-1, 223-2 і 224 КК України).
5. Злочин у сфері обслуговування споживачів (ст. 227 КК України).

6. Злочин у сфері приватизації державного та комунального майна (ст. 233 КК України).

Тема 9. Злочини проти довкілля

Мета: розглянути поняття, родовий об'єкт, види та склади злочинів проти довкілля.

Природа утворює зовнішнє середовище, що оточує людину. Це сукупність умов, які складають природну основу, сферу існування людства, будучи водночас джерелом життя людини, її благополуччя та процвітання.

Всі природні багатства нашої країни - «земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони – згідно з Конституцією України (ст. 13), є об'єктами права власності Українського народу». Стаття 66 Конституції України зобов'язує кожного громадянина не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині, відшкодовувати завдані ним збитки.

Злочини проти довкілля мають своїм родовим об'єктом суспільні відносини, що забезпечують охорону довкілля, його наукове обґрунтоване раціональне використання і відтворення природних ресурсів, охорону нормального екологічного стану біосфери.

За своїм безпосереднім об'єктом всі злочини проти довкілля можуть бути поділені на:

1) злочини проти екологічної безпеки (статті 236, 237, 238 і 253 КК України);

2) злочини у сфері землекористання, охорони надр, атмосферного повітря (статті 239, 239-1, 239-2, 240, 241 і 254 КК України);

3) злочини у сфері охорони водних ресурсів (статті 242, 243 і 244 КК України);

4) злочини у сфері лісовикористання, захисту рослинного і тваринного світу (статті 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251 і 252 КК України).

Тема 10. Злочини проти громадської безпеки

Мета: вивчити поняття, види та склади злочинів проти громадської безпеки.

Злочини проти громадської безпеки є загальнонебезпечними діяннями, що порушують загальну безпеку, ставлячи ряд цінностей, передусім життя та здоров'я невизначеного кола осіб, під загрозу заподіяння їм істотної шкоди.

Виходячи з послідовності злочинів, вказаних у IX розділі Особливої частини КК України, всі злочини проти громадської безпеки можуть бути поділені на три групи:

1. Створення злочинної організації, терористичної групи та інших злочинних об'єднань, участь в них та у злочинах, що вчиняються ними чи пов'язаних з ними (статті 255 – 261 КК України);

2. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами чи радіоактивними матеріалами (статті 262 – 266 КК України);

3. Порушення різних правил, що забезпечують громадську безпеку (статті 267 – 270-1 КК України).

Модуль 2

Змістовний модуль 3 (86 год. / 2,4 кр.)

Тема 11. Злочини проти безпеки виробництва

Мета: ознайомити з поняттям, родовим об'єктом, видами та складами злочинів проти безпеки виробництва.

В сучасних умовах важливе значення має охорона безпеки виробництва. Відступи від нормативних приписів вимог безпеки, що є на підприємствах, шахтах, будовах, в сільському господарстві, заподіюють серйозну шкоду життю і здоров'ю працівників виробництва, сторонніх осіб, власності, довкіллю.

Родовим об'єктом злочинів проти безпеки виробництва є відносини, що забезпечують безпеку виробництва.

Під злочинами проти безпеки виробництва потрібно розуміти суспільно небезпечні винні діяння, що порушують встановлені законодавчими та іншими нормативно-правовими актами вимоги безпеки виробництва, що призвели до настання передбачених кримінальним законом суспільно небезпечних наслідків, вчинені суб'єктом злочину.

Виходячи із подібності безпосередніх об'єктів, характеру виробництва та суспільно небезпечних наслідків, потрібно розрізняти:

1. Злочини у сфері безпеки праці (статті 271 і 272 КК України);
2. Інші злочини у сфері безпеки виробництва (статті 273 - 275 КК України).

Тема 12. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту

Мета: проаналізувати поняття, родовий об'єкт і склади злочинів проти безпеки руху та експлуатації транспорту.

З розвитком транспорту збільшується потужність транспортних засобів та швидкість їх руху, що має важливе значення для розвитку суспільства. Проте це викликає і негативні явища, оскільки більш тяжкими стають наслідки транспортних аварій, в яких гинуть люди, матеріальні цінності. Боротьба з транспортними злочинами в сучасних умовах набуває важливого значення, про що свідчить віднесення цих злочинів до самостійного розділу Особливої частини КК України. Головною ознакою, за якою транспортні злочини об'єднані в одну групу, є родовий об'єкт. Таким об'єктом є відносини, що забезпечують безпеку руху та експлуатацію транспорту.

Під транспортними злочинами слід розуміти передбачені кримінальним законом суспільно небезпечні діяння, що посягають на безпеку руху та експлуатації всіх видів механічного транспорту, а також магістрального трубопровідного транспорту.

В розділі XI Особливої частини КК України ці злочини розташовані в певній послідовності. При цьому враховується тяжкість злочину, а також вид

транспорту, яким він вчиняється. На першому місці стоять злочини, які вчиняються на залізничному, водному чи повітряному транспорті (статті 276 - 285 КК України), на другому – на автомобільному і міському електротранспорті (статті 286 - 290 КК України). Завершують главу злочини, що виражаються в порушенні чинних на транспорті правил та в пошкодженні магістральних трубопроводів (статті 291 і 292 КК України).

Тема 13. Злочини проти громадського порядку та моральності

Мета: розкрити загальну характеристику, проаналізувати окремі поняття, родовий об'єкт, види і склади злочинів проти громадського порядку та моральності.

Суспільна небезпека діянь, що розглядаються у цьому розділі, полягає в тому, що вони заподіюють або ставлять під загрозу заподіяння істотної шкоди громадському порядку і моральним основам життя суспільства. Сукупність цих відносин і є родовим об'єктом зазначених злочинів.

Громадський порядок – це сукупність суспільних відносин, що забезпечують спокійні умови життя людей у різних сферах суспільно корисної діяльності, відпочинку, побуту і нормальної діяльності підприємств, організацій, установ у цій сфері. Суспільна моральність – це погляди, уявлення і правила, що визначають поведінку, духовні та моральні якості, необхідні людині в суспільстві, та відповідні правила, що визначають умови нормального громадського життя людей.

Злочини проти громадського порядку та моральності можна визначити як умисні суспільно небезпечні посягання на громадський порядок у різних сферах забезпечення життєдіяльності людей і моральні основи життя суспільства, взяті під охорону законом про кримінальну відповідальність.

Виходячи з безпосередніх об'єктів ці злочини можуть бути поділені на два види:

1. Злочини проти громадського порядку (статті 293 - 296 КК України).
2. Злочини проти суспільної моральності: а) посягання на основні моральні принципи і цінності у сфері духовного і культурного життя суспільства (статті 297 - 298-1, ч. 1 ст. 299 і ч. 1 ст. 300 КК України); б) посягання на основні принципи моральності у сфері статевих відносин (ч. 1 ст. 301, частини 1 та 2 ст. 302, частини 1 та 2 ст. 303 КК України); в) посягання на основні принципи моральності у сфері морального і фізичного розвитку неповнолітніх (ч. 2 ст. 299, частини 2 і 3 ст. 300, частини 2 і 3 ст. 301, ч. 3 ст. 302, ч. 3 ст. 303, ст. 304 КК України).

Тема 14. Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я

Мета: дати загальну характеристику злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я. Вивчити родовий об'єкт, види і склади розглядуваних злочинів.

Відповідно до ст. 49 Конституції України кожний має право на охорону здоров'я. Держава забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя населення.

Злочини, передбачені розділом XIII Особливої частини КК України, посягають на здоров'я населення, яке є родовим об'єктом цих злочинів. Він охоплює собою безпеку біофізіологічного та психічного стану, що фактично склався, невизначеного кола осіб від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, отруйних, сильнодіючих речовин і одурманюючих засобів, біологічних агентів і токсинів, радіоактивно забрудненої продукції, а також від поширення епідемій.

Злочини проти здоров'я населення – це передбачені кримінальним законом винні, суспільно небезпечні діяння, які створюють загрозу заподіяння шкоди або заподіюють фактичну шкоду здоров'ю невизначеного кола осіб.

Залежно від безпосереднього об'єкта, особливостей предмета та об'єктивної сторони злочини проти здоров'я населення можна поділити на такі групи:

1. Злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотичних засобів та інших предметів, небезпечних для здоров'я населення (статті 305 - 307, 309 - 311, 320 - 321-2 КК України).

2. Злочини, пов'язані з незаконним заволодінням наркотичними засобами, а також обладнанням, призначеним для їх виготовлення (статті 308, 312, 313, 318 і 319 КК України).

3. Злочини, пов'язані з незаконним вживанням наркотичних і одурманюючих засобів, а також допінгу (статті 314 - 317, 322 - 324 КК України).

4. Інші злочини проти здоров'я населення (статті 325 - 327 КК України).

Тема 15. Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації

Мета: вивчити родовий об'єкт, види і склади злочинів у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.

Родовим об'єктом цих злочинів є сукупність суспільних відносин, що забезпечують обороноздатність України, її незалежність, територіальну цілісність та недоторканність. Важливість цього об'єкта обумовлена тим, що відповідно до ст. 17 Конституції України «Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу».

Водночас злочини, об'єднані зазначеним родовим об'єктом, мають різні безпосередні об'єкти. Виходячи з цього, можна визначити таку систему цих злочинів:

1. Злочини, які посягають на відносини у сфері охорони державної таємниці або конфіденційної інформації (статті 328 - 330 КК України).

2. Злочини, які посягають на недоторканність державного кордону України (статті 332 - 334 КК України).

3. Злочини, які порушують порядок комплектування збройних сил України, що забезпечує її обороноздатність (статті 335 - 337 КК України).

Тема 16. Злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян

Мета: ознайомити із загальною характеристикою, родовим об'єктом, видами і складами злочинів проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян.

Родовим об'єктом злочинів проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян є певна група суспільних відносин, що виникають між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян і фізичними особами, у зв'язку із здійсненням адміністративно-розпорядчих функцій з метою захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Залежно від безпосереднього об'єкта ці злочини можуть бути розділені на такі групи:

1. Злочини у сфері використання державних символів (статті 338 і 339 КК України).

2. Злочини, пов'язані із перешкоджанням діяльності організацій та об'єднань громадян (статті 340 і 341 КК України).

3. Злочини проти представників влади, працівників правоохоронних органів, членів громадських формувань (статті 342 – 353 КК України).

4. Злочини у сфері використання документів і засобів отримання інформації (статті 357 – 360 КК України).

5. Інші злочини проти авторитету держави і діяльності об'єднань громадян (статті 354 – 356 КК України).

Змістовний модуль 4 (76 год. / 2,1 кр.)

Тема 17. Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку

Мета: проаналізувати поняття, родовий об'єкт та склади злочинів у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж.

Науково-технічний прогрес не можливий без широкомасштабного впровадження в управлінську діяльність, у різні сфери науки, техніки та виробництва електронно-обчислювальної техніки. Це потребує розвитку і вдосконалення правових засобів регулювання суспільних відносин у сфері комп'ютеризації діяльності людини.

У XVI розділі Особливої частини КК України встановлена відповідальність за злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж.

Родовим об'єктом цих злочинів є суспільні відносини у сфері безпеки комп'ютерної інформації і нормального функціонування електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж.

Тема 18. Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг

Мета: ознайомити із загальною характеристикою, родовим об'єктом та складами злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з надання публічних послуг.

Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Ці положення Конституції поширюються на всіх без винятку службових осіб, незалежно від того, чи виконують вони свої службові обов'язки у державному чи громадському апараті, в органах місцевого самоврядування або на окремих підприємствах, в установах і організаціях.

У Розділі XVII Особливої частини КК України - «Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з надання публічних послуг» - передбачена кримінальна відповідальність за діяння, родовим об'єктом яких є суспільні відносини, що забезпечують нормальну діяльність державного і громадського апарату, а також апарату управління підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності.

Тема 19. Злочини проти правосуддя

Мета: проаналізувати родовий об'єкт, види та склади злочинів проти правосуддя.

Усі передбачені у розділі XVIII Особливої частини КК України злочини проти правосуддя, виходячи з їх безпосередніх об'єктів, можуть бути об'єднані у такій системі:

1. Злочини, які посягають на конституційні принципи діяльності органів досудового слідства, дізнання, прокуратури і суду (статті 371, 372, 374 - 376-1 та 397 КК України).

2. Злочини, які посягають на життя, здоров'я, особисту безпеку, майно суддів, засідателів та інших учасників судочинства (статті 377 – 379, 398 – 400 КК України).

3. Злочини, які перешкоджають одержанню достовірних доказів та істинних висновків у справі (статті 373, 383 – 386 КК України).

4. Злочини, які перешкоджають своєчасному розкриттю і присіченню злочину (статті 380 - 381-1, 387, 395 та 396 КК України).

5. Злочини, які перешкоджають виконанню вироку (рішення) і призначеного ним покарання (статті 382, 388 – 394).

Тема 20. Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини)

Мета: вивчити основні поняття, родовий об'єкт, види та склади військових злочинів.

Конституція України визначає, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є

обов'язком громадян України. Громадяни відбувають військову службу відповідно до закону (ст. 65 Конституції України). Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави (ст. 17 Конституції України).

Військовими злочинами, згідно зі ст. 401, визнаються злочини проти встановленого законодавством порядку несення або проходження військової служби, вчинені військовослужбовцями, а також військовозобов'язаними під час проходження ними навчальних (чи перевірних) або спеціальних зборів.

Родовим об'єктом військових злочинів є встановлений порядок несення або проходження військової служби, під яким розуміють врегульовані правовими нормами суспільні відносини, що виникають та існують при проходженні служби різними категоріями військовослужбовців в процесі їх службової та бойової діяльності.

Відповідно до безпосереднього об'єкту можуть бути виділені такі групи військових злочинів:

1. Проти порядку підлеглості і військової честі (статті 402 – 406 КК України).

2. Проти порядку проходження військової служби (статті 407 – 409 КК України).

3. Проти порядку користування військовим майном і його зберігання (статті 410 – 414 КК України).

4. Проти порядку експлуатації військової техніки (статті 415 – 417 КК України).

5. Проти порядку несення бойового чергування та інших спеціальних служб (статті 418 – 421 КК України).

6. Проти встановленого порядку збереження військової таємниці (ст. 422 КК України).

7. Військові службові злочини (статті 423 – 426 КК України).

8. Проти порядку несення служби на полі бою і в районі воєнних дій (статті 427 – 433 КК України).

9. Злочини, відповідальність за які передбачена міжнародними конвенціями (статті 434 – 435 КК України).

Тема 21. Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку

Мета: ознайомити з поняттям, загальною характеристикою, видами та складами злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку – це група особливо небезпечних для усього людства злочинів, передбачених як такі міжнародним кримінальним правом і КК України, спрямованих проти миру, людяності, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

Окремі із цих злочинів уперше були передбачені Статутом Міжнародного військового трибуналу від 8 серпня 1945 року. Йдеться про злочини проти миру (планування, підготовка, розв'язування чи ведення агресивної війни), воєнні злочини (порушення законів та звичаїв війни), злочини проти людяності (жорстоке поводження з цивільним населенням, геноцид тощо).

Усі злочини, передбачені розділом XX Особливої частини КК України, виходячи із їхніх об'єктів, можна поділити на такі групи:

1. Злочини проти миру (статті 436, 437 та 447 КК України).
2. Злочини проти безпеки людства (статті 439 – 442 КК України).
3. Злочини проти міжнародного правопорядку (статті 438, 443 – 446 КК України).

5. ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ТЕМ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)»

Модуль 1

Змістовний модуль 1

1. Поняття та система Особливої частини кримінального права. Наукові основи кваліфікації злочинів.
2. Злочини проти основ національної безпеки України.
3. Злочини проти життя та здоров'я особи.
4. Злочини проти волі, честі та гідності особи.
5. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.
6. Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.

Змістовний модуль 2

7. Злочини проти власності.
8. Злочини у сфері господарської діяльності.
9. Злочини проти довкілля.
10. Злочини проти громадської безпеки

Модуль 2

Змістовний модуль 3

11. Злочини проти безпеки виробництва.
12. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
13. Злочини проти громадського порядку та моральності.
14. Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я.
15. Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.
16. Злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян.

Змістовний модуль 4

17. Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

18. Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

19. Злочини проти правосуддя.

20. Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).

21. Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

6. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)»

6.1. Підготовка до навчальних занять (108 годин)

Модуль 1

Змістовний модуль 1

Необхідно опрацювати:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. // Офіційний вісник України від 16 квітня 1998 р. – 1998 р., № 13, / № 32 від 23 серпня 2006 р. /, стор. 270.

2. Конвенція про рабство від 25 вересня 1926 року // Україна в міжнародно-правових відносинах. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога (книга перша) / Збірник документів. – К. : Юрінком, 1996. – С. 131 - 135.

3. Міжнародна конвенція про боротьбу із захопленням заручників від 17 грудня 1979 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_087.

4. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

5. Розділи I – V Особливої частини Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25 - 26. – Ст. 131.

6. Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 4. – С. 19.

7. Закон України «Про заборону репродуктивного клонування людини» від 14 грудня 2004 р. № 2231-IV // Офіційний вісник України. – 2005. – №1. – Ст. 3.

8. Правила судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень : Затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 січня 1995 р. // Юридичний вісник України. – 1995. – № 31.

9. Про судову практику у справах про злочини проти життя та здоров'я особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. № 2 // Вісник Верховного суду України, 2003, № 1 (35).

10. Про судову практику у справах про необхідну оборону : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 1 від 26 квітня 2002 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0001700-02>.

11. Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08>.

12. Кримінальне право України: Загальна та Особлива частини. Підручник для ВНЗ у 2-х томах. Баулін Ю. В., Борисов В. І., Кривоченко Л. М., Ломако В. А. та ін. / За ред. Сташиса В. В., Тація В. Я. – 2010, – 608 с.

13. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – [4-те вид., переробл. та доповн.]. – К. : Юрид. думка, 2007. – 1184 с.

14. Кримінальна відповідальність за згвалтування та насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом : Монографія / А. В. Савченко, В. В. Кузнецов, Д. П. Москаль, М. В. Сейплові ; за заг. ред. О. М. Джужи; НАВС. – Ужгород, 2012. – 270 с.

15. Бережний С. Особливості санкції ч. 2 ст. 115 КК та її співвідношення з іншими санкціями окремих статей в Особливій частині КК України / С. Бережний // Право України. – 2009. – № 6. – С. 133 - 138.

Змістовний модуль 2

Необхідно опрацювати:

1. Розділи VI – IX Особливої частини Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25 - 26. – Ст. 131.

2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Голос України від 12 березня 2003 р. - № 45.

3. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 462.

4. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. - № 37 – 38. – Ст.189.

5. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III // Відомості Верховної Ради. – 2002. - № 3 - 4. - Ст.27.

6. Закон України «Про охорону атмосферного повітря» від 16 жовтня 1992 р. № 2707-XII // Відомості Верховної Ради України від 15.12.1992 – 1992 р., № 50, стаття 678.

7. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 р. № 1264-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 7.

8. Закон України «Про тваринний світ» від 13 грудня 2001 р. № 2894-III // Голос України від 16 січня 2002 р. № 9.

9. Положення про дозвільну систему : Затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/576-92-%D0%BF>.

10. Про судову практику у справах про контрабанду та порушення митних правил : Постанова Пленуму Верховного Суду України від

3 червня 2005 р. № 8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-05>.

11. Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 15 квітня 2005 р. № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-05>.

12. Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довілля : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 10 грудня 2004 р. № 17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0017700-04>.

13. Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0013700-05>.

14. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02>.

15. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України : У 2 т. – Т. 2 / За заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. – [3-тє вид., перероб. та доповн.]. – К. : Алерта ; КНТ ; Центр учбової літератури, 2009. – 624 с.

16. Кузнецов В. В. Кримінальна відповідальність за крадіжки. [Монографія]. / В. В. Кузнецов. – К. – Вид. Паливода А.В., 2005. – 160 с.

17. Савченко А. В. Кримінально-правова кваліфікація незаконних азартних ігор / А. В. Савченко // Адвокат. – 2010. - № 1. – С. 40 - 44.

Модуль 2

Змістовний модуль 3

Необхідно опрацювати:

1. Розділи X – XV Особливої частини Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25 - 26. – Ст. 131.

2. Закон України «Про охорону праці» від 14 жовтня 1992 р. № 2694-XII // Голос України від 24 листопада 1992 р.

3. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII // Голос України від 8 квітня 1994 р.

4. Закон України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» від 8 лютого 1995 р. № 39/95-ВР // Відомості Верховної Ради України від 21 березня 1995 р. - 1995 р., № 12, стаття 81.

5. Закон України «Про поводження з радіоактивними відходами» від 30 червня 1995 р. № 255/95-ВР // Відомості Верховної Ради України від 4 липня 1995 р. – 1995 р., № 27, стаття 198.

6. Закон України «Про захист людини від впливу іонізуючих випромінювань» від 14 січня 1998 р. № 15/98-ВР // Урядовий кур'єр від 19 лютого 1998 р.

7. Закон України «Про транспорт» від 10 листопада 1994 року № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України від 20 грудня 1994 р. – 1994 р., № 51, стаття 446.

8. Закон України «Про залізничний транспорт» від 14 травня 1996 р. № 273/96-ВР // Голос України від 25 липня 1996 р.

9. Закон України «Про дорожній рух» від 30 червня 1993 року № 3353-ХІІ // Голос України від 16 липня 1993 р.

10. Закон України «Про захист суспільної моралі» від 20 листопада 2003 р. № 1296-ІV // Урядовий кур'єр від 26 грудня 2003 р. - № 245.

11. Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» від 21 лютого 2006 р. № 3447-ІV // Офіційний вісник України від 29 березня 2006 р. – 2006 р., № 11, стор. 43, стаття 692, код акту 35547/2006.

12. Закон України «Про охорону археологічної спадщини» від 18 березня 2004 р. № 1626-ІV // Голос України від 27 квітня 2004 р. - № 78.

13. Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 8 червня 2000 р. № 1805-ІІІ // Урядовий кур'єр від 12 липня 2000 р.

14. Закон України «Про обіг наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів й прекурсорів» від 15 лютого 1995 р. № 62/95-ВР // Відомості Верховної Ради України від 7 березня 1995 р. – 1995 р., № 10, стаття 62.

15. Закон України «Про лікарські засоби» від 4 квітня 1996 р. № 123/96-ВР // Голос України від 7 травня 1996 р.

16. Закон України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин й прекурсорів та зловживання ними» від 15 лютого 1995 р. № 62/95-ВР // Відомості Верховної Ради України від 7 березня 1995 р. – 1995 р., № 10, стаття 62.

17. Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини проти безпеки виробництва : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 12 червня 2009 р. № 7 // Вісник Верховного Суду України від 10 вересня 2009 року – 2009 р., № 8, стор. 15.

18. Про судову практику у справах про хуліганство : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22 грудня 2006 р. № 10 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/va010700-06>.

19. Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27 лютого 2004 р. № 2 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-04>.

20. Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 4 від 26 квітня 2002 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0004700-02>.

21. Осадчий В. І. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту : Монографія / В. І. Осадчий. – К., 2011. – 150 с.

22. Притула А. Фальсифіковані лікарські засоби як предмет контрабанди. Питання визначення розміру / А. Притула // Вісник прокуратури. – 2012. - № 4 - 5. – С. 81 - 86.

Змістовний модуль 4

Необхідно опрацювати:

1. Конвенція про закони і звичаї суходільної війни (IV Гаазька конвенція) від 18 жовтня 1907 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_222.

2. Конвенція про запобігання злочиніві геноцид та покарання за нього від 9 грудня 1948 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_155.

3. Міжнародна конвенція про боротьбу з вербуванням, використанням, фінансуванням і навчанням найманців від 4 грудня 1989 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_103.

4. Розділи XVI – XX Особливої частини Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25 - 26. – Ст. 131.

5. Закон України «Про символіку Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в Україні» від 8 липня 1999 р. № 862-XIV // Голос України від 26 серпня 1999 р.

6. Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 8 від 26 червня 1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-92>.

7. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Бойко А. М., Брич Л. П., Гришук В. К., Дудоров О. О. та ін. ; За ред. Мельника М. І., Хавронюка М. І. – [6-те вид., перероб. та доповн.] – К. : Юридична думка, 2009. – 1296 с.

8. Осадчий В. І. Кримінально-правовий захист правоохоронної діяльності. Монографія. – К. : Атіка. – 2004. – 336 с.

9. Дзюба Ю. П. Кримінальна відповідальність за викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження (аналіз скл.) : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Харків, 2008. – 20 с.

10. Тімошенко Н. О. Кримінально-правова характеристика підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збуту та використання : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Академія адвокатури України. – Київ, 2009. – 19 с.

11. Осадчий В. І. Кримінально-правовий захист правоохоронної діяльності. Монографія. – К. : Атіка. – 2004. – 336 с.

12. Куцевич М. Екоцид як злочин проти безпеки людства за кодексами деяких європейських та азійських держав : порівняльне дослідження /

6.2. Виконання індивідуальних завдань (108 годин)

Модуль 1

Змістовний модуль 1

Тема 1. Поняття та система Особливої частини кримінального права. Наукові основи кваліфікації злочинів

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Наукові основи кваліфікації злочинів.
2. Питання конкуренції кримінально-правових норм при кваліфікації злочинів (суміжні склади злочинів).
3. Питання кваліфікації злочинів за сукупністю.

Виконати завдання:

1. Охарактеризувати структуру Особливої частини Кримінального права України
2. Скласти структурно-логічну схему взаємозв'язку Особливої частини Кримінального права України із Загальною частиною.
3. Опрацювати перелік принципів та засад кваліфікації злочинів.

Тема 2. Злочини проти основ національної безпеки України

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки дій, спрямованих на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади.
2. Порівняльний аналіз державної зради та шпигунства.
3. Відмежування посягання на життя державного чи громадського діяча від суміжних складів злочинів.

Виконати завдання:

Розкрити склади злочинів, передбачені статтями 110 та 113 КК України.

Тема 3. Злочини проти життя та здоров'я особи

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Питання основного та кваліфікованих складів умисного вбивства.
2. Аналіз привілейованих складів умисного вбивства.
3. Визначення суспільно небезпечних наслідків при заподіянні тілесних ушкоджень.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти життя та здоров'я особи.
2. Описати склади злочинів, передбачених статтями 120, 122 – 128, 130 – 138, 141 – 145 КК України.
3. Дати характеристику погрози вбивством.

Тема 4. Злочини проти волі, честі та гідності особи

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Питання незаконного позбавлення волі або викрадення людини.
2. Аналіз складу захоплення заручників.

3. Характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак незаконного поміщення в психіатричний заклад.

Виконати завдання:

1. Розкрити родовий та безпосередні об'єкти злочинів проти волі, честі та гідності особи.

2. Визначити елементи складів злочинів, передбачених статтями 148 – 150-1 КК України.

3. Надати характеристику торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо людини.

Тема 5. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Форми та способи вчинення злочинів, передбачених статтями 152 і 153 КК України.

2. Характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак примушування до вступу в статевий зв'язок.

Виконати завдання:

Дати аналіз складів злочинів, передбачених статтями 154 – 156 КК України.

Тема 6. Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Загальна характеристика та види злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.

2. Аналіз складів перешкоджання здійсненню виборчого права або права брати участь у референдумі, роботі виборчої комісії або комісії з референдуму чи діяльності офіційного спостерігача.

3. Застосування кримінальної відповідальності за фальсифікацію виборчих документів, документів референдуму чи фальсифікацію підсумків голосування, надання неправдивих відомостей до органів Державного реєстру виборців чи фальсифікацію відомостей Державного реєстру виборців.

4. Характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак порушення порядку фінансування виборчої кампанії кандидата, політичної партії (блоку).

5. Кримінально-правова охорона недоторканості житла.

6. Питання порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.

2. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 158-1 – 159, 160, 161, 165 – 174, 176 – 184 КК України.

3. Розкрити питання порушення недоторканості приватного життя.

Змістовний модуль 2

Тема 7. Злочини проти власності

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Розмежування крадіжки, грабежу, розбою і вимагання.
2. Відмежування шахрайства від суміжних складів злочинів.
3. Заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем та його відмежування від злочинів у сфері службової діяльності та сфері професійної діяльності пов'язаної з наданням публічних послуг.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти власності.
2. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 188-1, 192 – 198 КК України.
3. Відмежувати придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом, від співучасті у злочині.

Тема 8. Злочини у сфері господарської діяльності

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Загальна характеристика контрабанди.
2. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки фіктивного підприємництва.
3. Питання притягнення до кримінальної відповідальності за протидію законній господарській діяльності.
4. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.
5. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів у сфері господарської діяльності.
2. Охарактеризувати склади злочинів, передбачені статтями 199, 200, 203-1 – 204, 209-1, 212-1 – 216, 222-1 – 232-2 КК України.
3. Розкрити зміст доведення до банкрутства.
4. Проаналізувати шахрайство з фінансовими ресурсами.

Тема 9. Злочини проти довкілля

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Поняття, родовий об'єкт та види злочинів проти довкілля.
2. Питання кримінальної відповідальності за незаконну порубку лісу.
3. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки незаконного полювання.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти довкілля.
2. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 237, 238, 240 – 245, 247, 250 – 254 КК України.

Тема 10. Злочини проти громадської безпеки

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Характеристика та види злочинів проти громадської безпеки.
2. Питання співвідношення бандитизму (ст. 257 КК України), розбою (ст. 187 КК України) та вимагання (ст. 189 КК України).
3. Банда і злочинна організація: проблеми розмежування.

4. Терористичний акт (ст. 258 КК України), бандитизм (ст. 257 КК України), диверсія (ст. 113 КК України): проблеми розмежування.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти громадської безпеки.

2. Визначити склади злочинів, передбачені статтями 256, 258-1 – 262, 263-1, 265 – 270-1 КК України.

Модуль 2

Змістовний модуль 3

Тема 11. Злочини проти безпеки виробництва

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Загальна характеристика злочинів проти безпеки виробництва.

2. Питання кримінальної відповідальності за порушення вимог законодавства про охорону праці.

Виконати завдання:

Вивчити склади злочинів, передбачені статтями 273 – 275 КК України.

Тема 12. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Характеристика суб'єктивної сторони у злочинах проти безпеки руху та експлуатації транспорту.

2. Відмежування порушень правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту (ст. 276 КК України) від суміжних складів.

3. Аналіз незаконного заволодіння транспортним засобом.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти безпеки руху та експлуатації транспорту.

2. Визначити склади злочинів, передбачені статтями 276-1 – 285, 287 КК України.

Тема 13. Злочини проти громадського порядку та моральності

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Загальна характеристика та види злочинів проти громадського порядку та моральності.

2. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки групового порушення громадського порядку (ст. 293 КК України).

3. Відмежування хуліганства (ст. 296 КК України) від складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 173 (Дрібне хуліганство) КУпАП.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти громадського порядку та моральності.

2. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 297 – 301 КК України.

Тема 14. Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Загальна характеристика та види злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я.

2. Розмежування понять «виробництво» і «виготовлення» наркотичних засобів (ст. 307 КК України).

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я.

2. Визначити склади злочинів, передбачені статтями 312, 313, 318 – 327 КК України.

Тема 15. Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Відмежування втрати документів, що містять державну таємницю від розголошення державної таємниці (статті 328, 329 КК України).

2. Відмежування передачі або збирання відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, яка знаходиться у володінні держави (ст. 330 КК України), від державної зради (ст. 111 КК України) або шпигунства (ст. 114 КК України).

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.

2. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 333 – 337 КК України.

Тема 16. Злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Питання притягнення до кримінальної відповідальності за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради (ст. 351 КК України).

2. Самоправство (ст. 356 КК України) і його відмежування від суміжних злочинів.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему видів злочинів проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян.

2. Вивчити склади злочинів, передбачені статтями 338, 339, 348 – 350, 352 – 355, 357, 359, 360 КК України.

3. Надати характеристику конкуренції норм підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів,

печаток, штампів (ст. 358 КК України) та службового підроблення (ст. 366 КК України).

Змістовний модуль 4

Тема 17. Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку (ст. 361 КК України).

2. Аналіз створення з метою використання, розповсюдження або збуту шкідливих програмних чи технічних засобів, а також їх розповсюдження або збут (ст. 361-1 КК України).

Виконати завдання:

Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 361-2 – 363-1 КК України.

Тема 18. Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Відмежування зловживання владою від зловживання службовим становищем (ст. 364 КК України).

2. Відмежування зловживання службовим становищем з корисливих мотивів від злочинів проти власності.

3. Відмежування службової недбалості (ст. 367 КК України) від інших суміжних злочинів.

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

2. Визначити склади злочинів, передбачені статтями 364-1, 365-1, 365-2, 368 – 370 КК України.

Тема 19. Злочини проти правосуддя

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Кримінально-правова охорона правосуддя.

2. Порушення права на захист (ст. 374 КК України).

3. Постановлення суддею (суддями) завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови (ст. 375 КК України).

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему злочинів проти правосуддя.

2. Надати характеристику втручання в діяльність судових органів (ст. 376 КК України).

3. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 371 – 373, 376-1 – 381-1, 386, 390 – 396 КК України.

Тема 20. Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини)

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Загальна характеристика злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).
2. Види злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).
2. Вивчити склади злочинів, передбачені статтями 405, 407 – 420, 427 – 435 КК України.

Тема 21. Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку

Підготувати реферати з наступних питань:

1. Поняття та види злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.
2. Порухення законів та звичаїв війни (ст. 348 КК України).

Виконати завдання:

1. Скласти структурно-логічну схему злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.
2. Проаналізувати склади злочинів, передбачені статтями 436 – 440, 444, 445 КК України.

7. ОРІЄНТОВНИЙ РОЗПОДІЛ БАЛІВ ЗА МОДУЛЯМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)»

Орієнтовний розподіл балів, що присвоюються студентам:

Модуль 1

Вид контролю	Змістовний модуль	Тема	Навчальні заняття (підготовка та виконання)	Виконання індивідуальних завдань (ОР, реферат, РГР, РР та ін.)	Модульний (змістово-модульний контроль)	Всього балів (сума 4+5+6)
1	2	3	4	5	6	7
Поточний контроль	1	1.1. Поняття та система Особливої частини кримінального права. Наукові основи кваліфікації злочинів	2	1		
		1.2. Злочини проти основ національної безпеки України	2	1		
		1.3. Злочини проти життя та здоров'я особи	4	2		

		1.4. Злочини проти волі, честі та гідності особи	2	1		
		1.5. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи	2	1		
		1.6. Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина	4	2		
	Всього за змістовний модуль 1		16	8	11	35
	2	2.1. Злочини проти власності	4	2		
		2.2. Злочини у сфері господарської діяльності	4	2		
		2.3. Злочини проти довкілля	3	2		
		2.4. Злочини проти громадської безпеки	4	2		
	Всього за змістовний модуль 2		15	8	12	35
Всього за поточний контроль*						70
Підсумковий контроль (диференційований залік)*						30
Разом*						100

Модуль 2

Вид контролю	Змістовний модуль	Тема	Навчальні заняття (підготовка та виконання)	Виконання індивідуальних завдань (ОР, реферат, РГР, РР та ін.)	Модульний (змістово-модульний контроль)	Всього балів (сума 4+5+6)
1	2	3	4	5	6	7
Поточний контроль	3	3.1. Злочини проти безпеки виробництва	2	1		
		3.2. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту	4	2		
		3.3. Злочини проти громадського порядку та моральності	2	1		
		3.4. Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я	4	2		

		3.5. Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканості державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації	2	1		
		3.6. Злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян	4	2		
	Всього за змістовний модуль 3		18	9	8	35
4		4.1. Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку	2	1		
		4.2. Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг	4	2		
		4.3. Злочини проти правосуддя	4	2		
		4.4. Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини)	4	2		
		4.5. Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку	2	1		
	Всього за змістовний модуль 4		16	8	11	35
Всього за поточний контроль*						70
Підсумковий контроль (іспит)*						30
Разом*						100

*- максимально можлива кількість балів

8. КРИТЕРІЇ ТА ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ І УМІНЬ СТУДЕНТІВ

Оцінка національна	Оцінка ECTS	Визначення ECTS	Кількість балів з дисципліни
Відмінно	A	Відмінно — відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок	90 – 100
Добре	B	Дуже добре — вище середнього рівня з кількома помилками	82 – 89
	C	Добре — в загальному правильна робота з певною кількістю помилок	74 – 81
Задовільно	D	Задовільно — непогано, але із значною кількістю недоліків	64 – 73
	E	Достатньо — виконання задовольняє мінімальні критерії	60 – 63
Незадовільно	FX	Незадовільно — потрібно працювати перед тим, як отримати позитивну оцінку	35 – 59
	F	Незадовільно — необхідна серйозна подальша робота	0 – 34

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативні джерела

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. // Офіційний вісник України від 16 квітня 1998 р. – 1998 р., № 13, / № 32 від 23 серпня 2006 р. /, стор. 270.

2. Конвенція про рабство від 25 вересня 1926 року // Україна в міжнародно-правових відносинах. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога (книга перша) / Збірник документів. – К. : Юрінком, 1996. – С. 131 – 135.

3. Міжнародна конвенція про боротьбу із захопленням заручників від 17 грудня 1979 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_087.

4. Конвенція про закони і звичаї суходільної війни (IV Гаазька конвенція) від 18 жовтня 1907 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_222.

5. Конвенція про запобігання злочиніві геноцид та покарання за нього від 9 грудня 1948 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_155.

6. Міжнародна конвенція про боротьбу з вербуванням, використанням, фінансуванням і навчанням найманців від 4 грудня 1989 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_103.

7. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

8. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25 - 26. – Ст. 131.

9. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // *Голос України* від 12 березня 2003 р. - № 45.
10. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // *Офіційний вісник України*. – 2003. – № 11. – Ст. 462.
11. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI // *Відомості Верховної Ради України*. – 2001. - № 37 – 38. – Ст.189.
12. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III // *Відомості Верховної Ради*. – 2002. - № 3 - 4. - Ст.27.
13. Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» // *Відомості Верховної Ради України*. – 1993. – № 4. – С. 19.
14. Закон України «Про заборону репродуктивного клонування людини» від 14 грудня 2004 р. № 2231-IV // *Офіційний вісник України*. – 2005. – №1. – Ст. 3.
15. Закон України «Про охорону атмосферного повітря» від 16 жовтня 1992 р. № 2707-XII // *Відомості Верховної Ради України* від 15 грудня 1992 р. – 1992 р., № 50, стаття 678.
16. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 р. № 1264-XII // *Відомості Верховної Ради України*. – 1991. – № 7.
17. Закон України «Про тваринний світ» від 13 грудня 2001 р. № 2894-III // *Голос України* від 16 січня 2002 р. № 9.
18. Закон України «Про охорону праці» від 14 жовтня 1992 р. № 2694-XII // *Голос України* від 24 листопада 1992 р.
19. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII // *Голос України* від 8 квітня 1994 р.
20. Закон України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» від 8 лютого 1995 р. № 39/95-ВР // *Відомості Верховної Ради України* від 21 березня 1995 р. – 1995 р., № 12, стаття 81.
21. Закон України «Про поводження з радіоактивними відходами» від 30 червня 1995 р. № 255/95-ВР // *Відомості Верховної Ради України* від 4 липня 1995 р. – 1995 р., № 27, стаття 198.
22. Закон України «Про захист людини від впливу іонізуючих випромінювань» від 14 січня 1998 р. № 15/98-ВР // *Урядовий кур'єр* від 19 лютого 1998 р.
23. Закон України «Про транспорт» від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // *Відомості Верховної Ради України* від 20 грудня 1994 р. – 1994 р., № 51, стаття 446.
24. Закон України «Про залізничний транспорт» від 14 травня 1996 р. № 273/96-ВР // *Голос України* від 25 липня 1996 р.
25. Закон України «Про дорожній рух» від 30 червня 1993 р. № 3353-XII // *Голос України* від 16 липня 1993 р.
26. Закон України «Про захист суспільної моралі» від 20 листопада 2003 р. № 1296-IV // *Урядовий кур'єр* від 26 грудня 2003 р. - № 245.

27. Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» від 21 лютого 2006 р. № 3447-IV // Офіційний вісник України від 29 березня 2006 р. – 2006 р., № 11, стор. 43, стаття 692, код акту 35547/2006.

28. Закон України «Про охорону археологічної спадщини» від 18 березня 2004 р. № 1626-IV // Голос України від 27 квітня 2004 р. - № 78.

29. Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 8 червня 2000 р. № 1805-III // Урядовий кур'єр від 12 липня 2000 р.

30. Закон України «Про обіг наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів й прекурсорів» від 15 лютого 1995 р. № 62/95-ВР // Відомості Верховної Ради України від 7 березня 1995 р. – 1995 р., № 10, стаття 62.

31. Закон України «Про лікарські засоби» від 4 квітня 1996 р. № 123/96-ВР // Голос України від 7 травня 1996 р.

32. Закон України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин й прекурсорів та зловживання ними» від 15 лютого 1995 р. № 62/95-ВР // Відомості Верховної Ради України від 7 березня 1995 р. – 1995 р., № 10, стаття 62.

33. Закон України «Про символіку Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в Україні» від 8 липня 1999 р. № 862-XIV // Голос України від 26 серпня 1999 р.

34. Положення про дозвільну систему : Затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/576-92-%D0%BF>.

35. Правила судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень : Затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 січня 1995 р. // Юридичний вісник України. – 1995. – № 31.

36. Про судову практику у справах про злочини проти життя та здоров'я особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. № 2 // Вісник Верховного суду України, 2003, № 1 (35).

37. Про судову практику у справах про необхідну оборону : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 1 від 26 квітня 2002 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0001700-02>.

38. Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08>.

39. Про судову практику у справах про контрабанду та порушення митних правил : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 3 червня 2005 р. № 8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-05>.

40. Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 15 квітня 2005 р. № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-05>.

41. Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довкілля : Постанова Пленуму Верховного Суду України від

10 грудня 2004 р. № 17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0017700-04>.

42. Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0013700-05>.

43. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02>.

44. Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини проти безпеки виробництва : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 12 червня 2009 р. № 7 // Вісник Верховного Суду України від 10 вересня 2009 року – 2009 р., № 8, стор. 15.

45. Про судову практику у справах про хуліганство : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22 грудня 2006 р. № 10 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/va010700-06>.

46. Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27 лютого 2004 р. № 2 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-04>.

47. Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 4 від 26 квітня 2002 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0004700-02>.

48. Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 8 від 26 червня 1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-92>.

Література

49. Кримінальне право України. Особлива частина : [підручник] / Ю. В. Александров, О. О. Дудоров, В. А. Клименко [та ін.] ; за ред. М. І. Мельника, В. А. Клименка. – К. : Юрид. думка, 2004. – 656 с.

50. Кримінальне право України: Загальна та Особлива частини. Підручник для ВНЗ у 2-х томах. Баулін Ю. В., Борисов В. І., Кривоченко Л. М., Ломако В. А. та ін. / За ред. Сташиса В. В., Тація В. Я. – 2010, – 608 с.

51. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України. Особлива частина. Під ред. Потєбенька М. О., Гончаренка В. Т. – К. : «Форум», 2006. – 943 с.

52. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України : У 2 т. – Т. 2 / За заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. – [3-те

- вид., перероб. та доповн.]. – К. : Алерта ; КНТ ; Центр учбової літератури, 2009. – 624 с.
53. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Бойко А. М., Брич Л. П., Грищук В. К., Дудоров О. О. та ін. ; За ред. Мельника М. І., Хавронюка М. І. – [6-те вид., перероб. та доповн.] – К. : Юридична думка, 2009. – 1296 с.
54. Болдарь Г. Є. Кримінальна відповідальність за вчинення злочинів проти власності : проблеми теорії та практики : науково-практичний посібник / Г. Є. Болдарь, Д. В. Каменський. – Луганськ, 2011. – 183 с.
55. Брич Л. П. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи за законодавством України / Л. П. Брич. – Львів, 2010. – 83 с.
56. Вадько М. П. Кримінально-правова регламентація протидії організованій злочинності : Монографія / МВС України / М. П. Вадько, О. О. Подобний. – Одеса, 2010. – 191 с.
57. Джу́жа О. М. Запобігання злочинам, пов'язаним із сексуальним насильством: Монографія / КНУВС. – Київ: Атіка, 2009. – 239 с.
58. Дудоров О. О. Кримінально-правова характеристика злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості особи : Науково-практичний посібник / О. О. Дудоров / МВС України. – Луганськ, 2011. – 351 с.
59. Кашкаров О. О. Проблеми кваліфікації злочинів у сфері випуску та обігу цінних паперів : Монографія / О. О. Кашкаров. – Х., 2008. – 185 с.
60. Коржанський М. Й., Мисливий В. А. Кваліфікація дорожньо-транспортних злочинів. / Коржанський М. Й., Мисливий В. А. – К. : Юрінком, 1996. – 80 с.
61. Кримінальна відповідальність за звалтування та насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом : Монографія / А. В. Савченко, В. В. Кузнецов, Д. П. Москаль, М. В. Сейплові; за заг. ред. О. М. Джу́жи; НАВС. – Ужгород, 2012. – 270 с.
62. Кузнецов В. В. Злочини проти громадського порядку та моральності : Практ. посіб. / В. В. Кузнецов – К. : Вид. Паливода А. В., 2007. – 160 с.
63. Кузнецов В. В. Кримінальна відповідальність за крадіжки. [Монографія]. / В. В. Кузнецов. – К. – Вид. Паливода А. В., 2005. – 160 с.
64. Кузнецов В. В. Кримінально-правова охорона громадського порядку та моральності в українському вимірі : Монографія / Кузнецов В. В. – К. : ТОВ НВП «Інтерсервіс», 2012. – 908 с.
65. Мицак Б. Ф. Попередження незаконного заволодіння транспортним засобом : Монографія / Б. Ф. Мицак, В. П. Захаров. – Львів, 2010. – 367 с.
66. Мойсик В. Р. Кримінальна відповідальність за шахрайство з фінансовими ресурсами в Україні : Монографія / В. Р. Мойсик / Верховна Рада України. Коментар з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності. – К. : Атака, 2010. – 147 с.
67. Музыка А. А. Покарання за незаконний обіг наркотичних засобів : монографія / А. А. Музыка, О. П. Горох. – Хмельницький : Вид-во Хмельн. ун-ту управління, 2010. – 256 с.

68. Музика А. А. Покарання та його застосування за злочини проти здоров'я населення / А. А. Музика, О. П. Горох ; ДНДІ митної справи. – К., 2012. – 403 с.
69. Налуцишин В. В. Кримінальна відповідальність за хуліганство (ст. 296 КК України) : Монографія. / В. Налуцишин – Х. : Харків юридичний, 2009. – 252 с.
70. Осадчий В. І. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту : Монографія / В. І. Осадчий. – К., 2011. – 150 с.
71. Осадчий В. І. Кримінально-правовий захист правоохоронної діяльності. Монографія. – К. : Атіка. – 2004. – 336 с.
72. Старук Ю. О. Кримінальна відповідальність за використання майна, здобутого від незаконного обігу наркотиків : Монографія / Ю. О. Старук / МВС України, ЛДУВС. – Луганськ, 2011. – 318 с.
73. Тихий В. П. Злочини проти громадської безпеки : Науково-практичний коментар / В. П. Тихий / АПН України. Ін-т вивчення проблем злочинності. – К., 2010. – 71 с.
74. Ткаченко В. Й. Преступления против здоровья населения. / В. Й. Ткаченко. – М. : ВЮЗИ, 1983. – 47с.
75. Хавронюк М. І. Право споживачів на безпечність продукції : Кримінально-правове забезпечення : Монографія. – К. : Атака, 2011. – 323 с.
76. Бабанін С. В. Кримінальна відповідальність за порушення чинних на транспорті правил : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Дніпропетровський держ. ун-т внутр. справ. – Дніпропетровськ, 2008. – 20 с.
77. Буртовий М. О. Документ як предмет злочинів у сфері господарської діяльності / М. О. Буртовий. Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) – Дніпропетровськ, 2011.
78. Дзюба Ю. П. Кримінальна відповідальність за викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження (аналіз скл.) : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Харків, 2008. – 20 с.
79. Ємельяненко В. В. Кримінальна відповідальність за незаконне заволодіння транспортним засобом : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Харків, 2009. – 20 с.
80. Ларченко М. О. Кримінологічна характеристика особистості злочинця, винного у статевому злочині: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Київський національний університет ім. Т. Шевченка. – Київ, 2009. – 20с.
81. Москаль Д. П. Кримінально-правова характеристика зґвалтування та насильницького задоволення статевої пристрасті неприродним способом: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / КНУВС. – Київ, 2009. – 20 с.
82. Присяжний В. М. Кримінальна відповідальність за забруднення, засмічення та виснаження водних об'єктів : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук / КНУВС, - Київ, 2006. – 26 с.
83. Тимошенко Н. О. Кримінально-правова характеристика підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збуту та використання : Автореф.

дис. ... канд. юрид. наук (12.00.08) / Академія адвокатури України. – Київ, 2009. – 19 с.

84. Авраменко О. О. Питання кваліфікації умисного вбивства, вчиненого одночасно при перевищенні меж необхідної оборони та у стані сильного душевного хвилювання / О. О. Авраменко // Хмельницький інститут регіонального управління та права / Вісник. -Хмельницький. – 2003. - № 3 – 4. – С. 226 - 231.

85. Акімов М. Відмежування захоплення заручників від незаконного позбавлення волі та викрадення людини / М. Акімов // Вісник прокуратури. – 2002. - № 2. – С. 33 - 37.

86. Акімов М. Кримінальна відповідальність за захоплення заручників / М. Акімов // Право України. – 2002. - № 3. – С. 150 - 155.

87. Андрушко П. П. Коментар до ст. 209 «Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» КК України / П. П. Андрушко // Законодавство України. – 2005. - № 7. – С. 36 - 67.

88. Антонюк Н. Реальні збитки й упущена вигода як наслідки злочинного заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою / Н. Антонюк // Підприємництво, господарство і право. – 2005. - № 9. – С. 139 - 144.

89. Бабанина В. В. Залишення в небезпеці: характеристика об'єкта злочину / В. В. Бабанина // Науковий вісник КНУВС. – К., 2009. – Вип. 3 (64). – С. 132 – 137.

90. Бабий Н. А. Насилие, опасное для жизни или здоровья : теоретические проблемы квалификации и криминализации / Н. А. Бабий // Известия вузов. Правоведение. – С. – Пб. - 2004. - № 6. – С. 60 - 72.

91. Баглай І. Насильство як кваліфікуюча ознака грабежу та розбою / І. Баглай // Право України. – 2011. - № 5. – С. 248 - 253.

92. Бахуринська О. О. До критики змішаної форми вини у злочині, передбаченому ст. 271 КК України порушення безпеки праці) // Законодавство України. – 2005. - №1. – С. 57 - 64.

93. Бедриківський В. В. Відмежування бандитизму від групового грабежу та розбою / В. В. Бедриківський // Науковий вісник КНУВС. – К., 2009. – Вип. 2 (63). – С. 133 - 139.

94. Бережний С. Особливості санкції ч. 2 ст. 115 КК та її співвідношення з іншими санкціями окремих статей в Особливій частині КК України / С. Бережний // Право України. – 2009. – № 6. – С. 133 - 138.

95. Брич Л. П. Предмет злочину як розмежувальна ознака складів злочинів проти довкілля / Л. П. Брич // Львівський інститут внутрішніх справ / Вісник. – Львів. – 2003. - № 2 (1). – С. 53 - 57.

96. Вознюк А. А. Кримінальна відповідальність за організацію або утримання місць для незаконного вживання, виробництва чи виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів : проблемні питання теорії та практики / А. А. Вознюк // Вісник Верховного Суду України. – 2012. - № 3. – С. 40 - 44.

97. Голіна В. Організатор банди: основні кримінологічні особи злочинця / В. Голіна // Академія правових наук / Вісник. – Харків. – 2003. - № 2 (33). – С. 656 - 669.

98. Головкін Б. Розмежування розбою, вчиненого організованою групою, і бандитизму / Б. Головкін // Вісник прокуратури. – Київ. – 2006. - № 8. – С. 53 - 62.

99. Горб Н. Наруга над могилою : економіко-правові проблеми / Н. Горб // Підприємництво, господарство і право. – 2002. – № 5. – С. 76 - 78.

100. Горбачевский В. Я. Умисні вбивства як форма кримінального насилля / В. Я. Горбачевский // Науковий вісник КНУВС. – К., 2008. Вип. 1. – С. 72 - 78.

101. Гриневич В. Практичні аспекти відмежування тяжкого тілесного ушкодження, внаслідок якого сталася смерть, від вбивства через необережність / В. Гриневич // Юридичний журнал. – 2002. - № 3. – С. 88 - 90.

102. Дідківська Н. Співвідношення різновидів умисного вбивства / Н. А. Дідківська // Прокуратура. Людина. Держава. – 2005. - № 5. – С. 65 - 72.

103. Дідківська Н. А. Окремі питання караності умисних убивств з Кримінальним кодексом України / Н. А. Дідківська // Адвокат. – Київ. – 2005. - № 6. – С. 23 - 27.

104. Дідківська Н. А. Умисне вбивство з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення (особливості змісту окремих ознак та деякі питання кваліфікації) / Н. А. Дідківська // Вісник Верховного Суду України. – 2005. - № 1. – С. 40 - 45.

105. Дудуров О. Кримінально-правове значення переплати податкових платежів / О. Дудуров // Підприємництво, господарство і право. – 2005. - № 9. – С. 129 - 135.

106. Дякін Я. Кваліфікація злочинів у сфері земельних відносин / Я. Дякін // Підприємництво, господарство і право. – 2010. - № 2. – С. 148 - 151.

107. Запорощенко Н. Спосіб вчинення злочину, передбаченого статтею 317 КК України / Н. Запорощенко // Право України. – 2011. - № 1. – С. 281 - 286.

108. Заруба П. Кримінально-правовий аналіз суб'єктів злочинів у сфері приватизації / П. Заруба // Підприємництво, господарство і право. – 2006. - № 6. – С. 119 - 123.

109. Золотова О. І. Мотивація в механізмі вчинення вбивства з корисливих мотивів / О. І. Золотова // Науковий вісник КНУВС. – К., 2008. Вип. 2. – С. 159 - 166.

110. Зражевський О. В. Об'єктивна сторона порушення законодавства про захист рослин / О. Зражевський // Українська академія внутрішніх справ (НАВСУ). – Київ. – 2005. - № 5. – С. 55 - 62.

111. Зражевський О. Особливості предмета злочину, передбаченого ст. 247 Кримінального кодексу України (порушення законодавства про захист рослин) / О. Зражевський // Підприємництво, господарство і право. – 2005. - № 11. – С. 160 - 164.

112. Іващенко В. Кримінальна відповідальність за торгівлю людьми у законодавстві України / В. Іващенко // Юридичний журнал. – 2005. - № 8. – С. 59 - 64.

113. Ільїна О. В. Пропозиції стосовно вдосконалення окремих кваліфікуючих ознак (обтяжуючих обставин) корисливих злочинів проти власності / О. В. Ільїна // Часопис Київського університету права. – 2006. - № 2. – С. 165 - 172.

114. Катеринчук К. Відмежування катування від суміжних складів злочину / К. Катеринчук // Право України. – Київ. – 2005. - № 9. – С. 59 - 63.

115. Киренко С. Г. Кримінально-правова протидія злочинам, учиненим на релігійному підґрунті / С. Г. Киренко // Науковий вісник НАВС. – К., 2011. – Вип. 4 (77). – С. 178 - 183.

116. Кобзар О. Ф. Проблеми кваліфікації крадіжок, поєднаних з проникненням у житло / О. Ф. Кобзар // Львівський інститут внутрішніх справ / Вісник. – Львів. – 2003. - № 2 (1). – С. 173 - 174.

117. Колодяжний В. О. Про проблему визначення критеріїв значної шкоди у злочинах проти власності / В. О. Колодяжний // Львівський інститут внутрішніх справ / Вісник. – Львів. - 2003. - № 2 (1). – С. 178 - 180.

118. Копотун І. М. Порушення громадського порядку : кримінально-правовий аспект / І. М. Копотун // Науковий вісник Київського національного університету внутрішніх справ. – 2010. - № 2 (69). – С. 12 - 23.

119. Корчевський М. Особливості кваліфікації злочинів проти власності, що вчинюються з використанням комп'ютерної техніки / М. Корчевський // Підприємництво, господарство і право. – 2012. - № 1. – С. 139 - 142.

120. Кришевич О. В. Відмінність шахрайства від суміжних злочинів у сфері господарської діяльності / О. В. Кришевич // Науковий вісник НАВС. – К., 2011. – Вип. 3 (76). – С. 145 - 153.

121. Круміна М. Кримінологічна характеристика особи, яка вчиняє вбивства і тілесні ушкодження з необережності / М. Круміна // Право України. – 2006. - № 2. – С. 82 - 86.

122. Кубальський В. Н. Поняття та загальна характеристика терористичних актів / В. Н. Кубальський // Держава і право. – 2005. – Вип. 30. – С. 501 - 509.

123. Кузнецов В. В., Жук В. Г., Смаглюк О. В. Щодо кваліфікації діяльності злочинних об'єднань / В. В. Кузнецов, В. Г. Жук, О. В. Смаглюк // Адвокат. - № 4. – 2005. – С. 3 - 5.

124. Кузнецов В. В. Кримінально-правова характеристика об'єктивних ознак масових заворушень : порівняльно-правове дослідження / В. В. Кузнецов // Право і суспільство. – № 3. – 2009. – С. 87 - 91.

125. Кузнецов В. В. Особливості кримінально-правового захисту документів Національного архівного фонду / В. В. Кузнецов // Науковий вісник Київського національного університету внутрішніх справ. – 2007. - № 6. – С. 58 - 65.

126. Куцевич М. Екоцид як злочин проти безпеки людства за кодексами деяких європейських та азійських держав : порівняльне дослідження /

- М. Куцевич // Підприємництво, господарство і право. – 2006. - № 3. – С. 118 - 121.
127. Лопатін С. І. Проблеми кваліфікації бандитизму // С. І. Лопатін / Науковий вісник. // Українська академія внутрішніх справ України – 2003. - № 5. – С. 77 - 84.
128. Маєвська А. А. Злочин геноциду і відповідальність за нього: міжнародно-правові норми і національне законодавство // Проблеми законності. – Вип. 44: Респ. міжвідом. наук. зб. / Відп. ред. В. Я. Тацій. – Харків : Нац. юрид. акад. України, 2000. – С. 225 - 229.
129. Матвійчук В. К. Способи вчинення злочинів, що стосуються навколишнього природного середовища / В. К. Матвійчук // Вісник прокуратури. – Київ. – 2006. - № 8. – С. 46 - 53.
130. Місюренко В. О. Проблеми кваліфікації умисних убивств, вчинених на замовлення / В. О. Місюренко // Львівський інститут внутрішніх справ / Вісник. – Львів. – 2003. - № 2 (1). – С. 257 - 259.
131. Міщенко М. Щодо об'єктивної сторони знищення, руйнування або пошкодження культурної спадщини (ст. 298 КК України) / М. Міщенко // Підприємництво, господарство і право. – 2012. - № 6. – С. 97 - 99.
132. Мисливий В. А. Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту у новому Кримінальному кодексі України / В. А. Мисливий // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – Дніпропетровськ, 2001. – Вип. 2(5). – С. 68 - 72.
133. Морозова В. О. Особливості юридичної відповідальності за жорстоке поводження з тваринами / В. О. Морозова // Науковий вісник Юридичної Академії МВС. – 2002. – № 3. – С. 101 - 105.
134. Музика А. А. Проблеми кримінальної відповідальності за вбивство через необережність / А. А. Музика, О. В. Гороховська; / Львівський інститут внутрішніх справ / Вісник. – Львів. – 2003. - № 2(1). – С. 259 - 262.
135. Налуцишин В. Питання кваліфікації хуліганства / В. Налуцишин // Прокуратура. Людина. Держава. – 2005. - № 7. – С. 44 - 53.
136. Налуцишин В. Проблеми відмежування хуліганства від суміжних злочинів / В. Налуцишин // Вісник прокуратури. – 2006. - № 5. – С. 46 - 54.
137. Налуцишин В. Способи вчинення кримінально-караного хуліганства / В. Налуцишин // Вісник прокуратури. – 2006. - № 2. – С. 117 - 124.
138. Одайник Б. Ознаки об'єктивної сторони злочину знищення, руйнування або пошкодження пам'яток об'єктів культурної спадщини / Б. Одайник // Вісник прокуратури. – 2009. - № 12. – С. 73 - 76.
139. Остапенко Л. Питання співучасті у вбивстві матір'ю своєї новонародженої дитини / Л. Остапенко // Підприємництво, господарство і право. – 2005. - № 7. – С. 108 - 112.
140. Панов М. Кримінальна відповідальність за незаконні дії з документами на переказ платіжними картками та іншими засобами доступу до банківських рахунків (ст. 200 КК) / М. Панов // Право України. – 2006. - № 4. – С. 122 - 127.

141. Поліщук Г. С. Проблеми застосування норм кримінального права у сфері охорони довкілля / Г. С. Поліщук // Львівський інститут внутрішніх справ / Вісник. – Львів. – 2003. - № 2 (1). – С. 267 - 270.
142. Притула А. Фальсифіковані лікарські засоби як предмет контрабанди. Питання визначення розміру / А. Притула // Вісник прокуратури. – 2012. - № 4 - 5. – С. 81 - 86.
143. Процюк О. В. Контрабанда культурних цінностей : проблеми кваліфікації / О. В. Процюк // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – № 8. – С. 89 - 91.
144. Процюк О. В. Контрабанда : момент закінчення злочину / О. В. Процюк // Наше право. – 2004. – № 3. – С. 88 - 91.
145. Радіонов І. І. Участь у нападі, вчиненому бандою : поняття та кримінально-правова кваліфікація / І. І. Радіонов // Право і безпека. – Харків, 2011. - № 3(40), 2012. – С. 200 - 203.
146. Романов О. Міжнародно-правове регулювання обігу зброї у світі та національний досвід України / О. Романов // Юридичний журнал. – 2005. - № 6. – С.33 - 43.
147. Рябчинська О. П. Проблеми кваліфікації розповсюдження творів, що пропагують культ насильства та жорстокості / О. П. Рябчинська // Держава і право : Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 11. – К : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. – 2001. – С. 492 - 495.
148. Савченко А. В. Кримінально-правова кваліфікація незаконних азартних ігор / А. В. Савченко // Адвокат. – 2010. - № 1. – С. 40 - 44.
149. Савченко А. В. Кримінально-правова та кримінологічна сутність статевих збочень (парафілій) // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. – 2001. - № 5. – С. 110 - 116.
150. Савченко А. В. Сексуальні злочини : кримінально-правовий і порівняльний аспекти // Актуальні проблеми юридичних наук у дослідженнях учених. – 2001. - № 10. – С. 21 - 26.
151. Снідевич В. Співучасть в умисному вбивстві, вчиненому на замовлення / В. Снідевич // Право України. – 2009. - № 7. – С. 153 - 157.
152. Соболюк О. І., Кучеренко М. О. Питання кваліфікації умисного вбивства матір'ю своєї новонародженої дитини (ст. 117 КК України) / О. І. Соболюк, М. О. Кучеренко // Актуальні проблеми протидії злочинності в Україні. – Дніпропетровськ, 2008. – С. 60 - 63.
153. Ткаченко В. Ответственность за хулиганство / В. Ткаченко // Законность. – Москва. -2006. - № 7. – С. 29 - 32.
154. Філь І. Медична помилка як форма невиконання чи неналежного виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником (ст. 140 КК України) / І. Філь // Підприємництво, господарство і право. – 2009. - № 5. – С. 127 - 130.
155. Хар І. О. Предмет складу злочину забруднення атмосферного повітря, як найважливіша складова безпеки діяльності всього живого / І. О. Хар // Право і безпека. – 2005. - № 4 - 6. – С.109 - 113.

156. Хилію С. Кваліфікація заздалегідь обіцяного сприяння учасникам злочинної організації / С. Хилію // Підприємництво, господарство і право. – 2012. - № 6. – С. 92 - 96.

157. Шамара О. В. Об'єкт та предмет терористичного акту / О. В. Шамара // Луганська академія внутрішніх справ МВС / Вісник. – Луганськ. – 2005. – Вип. 1. – С. 154 - 160.

158. Шеваріхін А. О. Особливості застосування кримінальної відповідальності за торгівлю людьми / А. О. Шеваріхін // Українська академія внутрішніх справ України / Науковий вісник. – 2003. - № 5. – С. 91 - 97.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

Головчук В.А.

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ (ОСОБЛИВА ЧАСТИНА)

ПРОГРАМА

навчальної дисципліни
підготовки бакалаврів
напряму підготовки 6.030401 «Правознавство»

Редакційно-видавничий відділ
Вінницького національного аграрного університету
21008, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3